

Atgriežoties mājās 归途

(ci stila dzeja pēc melodijas „Ūdens dziesmiņa” 水调歌头)

Guo Možuo 郭沫若 (1892 - 1978)

Neapbrīnoju Debesu ezera putnu, neapskaužu Ziemeļjūras dziļu zivi.¹
Vienā mirklī pa vējam aiztraucos tūkstoš jūdzes ērti jo ērti metāla spārnos mākoņu vidū.
Te Novosibirska, te Ulanbatora, te skats pār bezgalīgu jūras klāju.
Vai kāds bilda par debess un zemes² dižumu? Tās tikai apmātā runas.
Slavas dziesmas apnikušas, klusē varoņteiksmas, plaši klājas gleznainā aina.

Te pēkšņi paveras Lielais mūris, kalnu smailes skauj mākoņu klāji.
Zemi šķērso tumšas kalnu grēdas, debesis lido cilvēki un nolūkojas uz Kunminhu.³
Kā izšūts brokāts krāšņi ir kalni un upes, šorīt vēja dvesma tik neparasta.

不羨天池鸟，不慕北溟鱼。
瞬息乘风万里，铁翼云中舒。
才到新西比利，已过乌兰巴托，瀚海览无余。
谁谓乾坤大？浑似一泓夫。
高歌倦，雄谈歇，展画图。

长城募地眼底，隴郁盘云途。
地上山山横黛，天上人人俯首，又见昆明湖。
锦绣山河好，今朝气象殊。

---

¹ Debesu ezera milzu putns un Ziemeļu jūras dziļu milzīgā zivs ir aizgūti no daoisma domātāja Džuandzi traktāta. Viņš pirmajā nodaļā „Brīvais ceļojums tālēs” apraksta fantastiskus milzu dzīvniekus, kuri spēj lidot un peldēt milzu attālumus. Daoismā šie tēli simbolizē brīvu domas un gara lidojumu un neatkarību no ikdienas normām.

² Šeit minētās „debess un zemes zīmes” *čjaņ kuņ* 乾坤 ir divi filozofiski koncepti (divi pretmeti), ar ko sākas „Pārmaiņu grāmatas” 64 heksagrammas un kas ir pareģojumu un kosmoloģijas zinātņu pamatā. Tās arī simbolizē pasauli un visumu. Līdz ar to teikumu var tulkot arī šādi: „Vai gan pasaule ir liela?”

³ Ezers Juņnaņas provincē.